

Abstrakt

Práce se zabývá výrokem, který Sókratés vyřkne těsně před svojí smrtí a jehož význam je dosud nejasný. Tento výrok je literárně zprostředkovan Platónem v dialogu Faidón. V první části práce jsou předvedeny argumenty interpretace Friedricha Nietzscheho a argumenty dvou studií, které navazují na nejvýznamnější interpretace filosofické tradice. V druhé části jsou tyto argumenty blíže zkoumány a rozpracovány. Na tomto základě je postavena vlastní interpretace představená ve třetí a čtvrté části, která chápe Sókratův výrok jako vyjádření kolektivního vděku za záchranu filosofie a s tím související záchranu možnosti filosofického života.

Klíčová slova

Sókratés, Faidón, smrt, filosofie, katarze, logos

Summary

This dissertation discusses Socrates' deathbed statement - mediated in literary form in Plato's Phaedo - whose meaning remains unclear to this day. The first part of this dissertation provides an exposition of the arguments of Nietzsche's interpretation of this statement and arguments from two papers that stand in continuity with the predominant interpretations within the philosophical tradition. The second part then goes on to discuss these arguments in more depth. The own interpretation in parts 3 and 4 follow directly from these considerations - it aims to present Socrates' statement as an expression of collective gratitude for the deliverance of philosophy and the possibility for philosophical life.

Key words

Socrates, Phaedo, death, philosophy, catharsis, logos